

БЕЛАРУСКАЯ ЛІТАРАТУРА Ў АНГЛІЙСКІХ ПЕРАКЛАДАХ

НАТАЛЛЯ АРСЕННЕВА

КАБ СЭРЦЫ ВІКІНГАЎ МЫ МЕЛІ

Сягоння мора колеру, якога
бывае лёд зялёны недзе ля Грамніц.
Урэзаўся ў яго, шукаючы дарогі,
наш параплаў,
а ён –

звініць, звініць, звініць...

Аб чым?

Што весціць нам ягоны звон зялёны?

Чаго мы слухаем яго, куды плывем?
Што загубілі мы й чаго шукаем сёння,
За сонцам імкнучы? Нязнаны, новы свет?
Калісь, напяўшы цягліцы і кужаль
галодных ветразяў,

імкнулі, як і мы,

удалеч вікінгі...

А з імі ймкнулі мужнасць,

і прага таямніцаў, і зменнай славы дым.
Каб сэрцы вікінгаў і ў нас званамі білі,
мы б завярнулі ветразі тут, зараз,

на усход.

Туды, дзе у крыві, у распачы зацвілай
і слёзы і душу ўжо выплакаў народ.
Ды мы не вікінгі...

О, Новы Край,

як гулі

спыніўшы, хваля нас да порта прыжане,
будзь нам прытулкам цёплым у утульным,
але не Бацькаўшчынай,

не!

[1950 - 1952]